

กรมควบคุมโรค
Department of Disease Control

ความรู้ทั่วไปและคำแนะนำเกี่ยวกับ กรณีข่าวในต่างประเทศพบผู้ติดเชื้อ 'Monkey B'

ข้อมูล ณ วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๗
กองโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค

ภูมิหลังและข้อมูลทั่วไป

- เมื่อวันที่ ๓ เม.ย. ๒๕๖๗ ที่ผ่านมา มีการเผยแพร่ข่าวทั้งสื่อหลักและสื่อออนไลน์ กรณีหน่วยงานทางด้านสาธารณสุขในฮ่องกงรายงานพบผู้ติดเชื้อ “ไวรัสบี” หรือ “Monkey B” รายแรก เป็นชายวัย ๓๗ ปี ซึ่งถูกกัดในสวนสาธารณะแห่งหนึ่งในฮ่องกง และขณะนี้มีอาการวิกฤติ นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ฮ่องกงยังเตือนประชาชนให้อยู่ห่าง อย่าสัมผัส และไม่ป้อนอาหารให้กับลิงป่า และสำหรับผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการถูกลิงป่าทำร้าย ให้รีบเข้ารับการรักษาโดยเร็ว
- Monkey B virus หรือ herpes B virus (BV) ไม่ใช่เชื้อโรคใหม่ ไม่ใช่โรคติดต่ออุบัติใหม่ แต่เป็นไวรัสในกลุ่ม Alpha-herpes โดยเป็นเชื้อในตระกูลเดียวกับโรคเริมที่เราคุ้นเคย (Herpes simplex, HSV-๑, HSV-๒) ซึ่งไวรัสในกลุ่มนี้ก็จะมีความสามารถในการติดเชื้อที่เซลล์ประสาท โดยเชื้อ Herpes B virus จะมีความรุนแรงสูงเมื่อก่อโรคในคน เชื้อไวรัสชนิดนี้พบได้บ่อยในลิงตระกูลลิงมาคาแค macaque คือ ลิงที่มีหางยาว เช่น ลิงแสมและลิงวอก โดยสัตว์ที่ติดเชื้อจะมีอาการเพียงเล็กน้อย หรือไม่มีอาการแสดง
- การติดต่อสู่คน การติดเชื้อในคนมีโอกาสเกิดขึ้นได้น้อยมาก โดยปกติมักจะเป็นการติดต่อจากสัตว์สู่คน (zoonotic transmission) โดยมากเกิดจากสัตว์พาหะที่ติดเชื้อ กัด หรือข่วน หรือสัมผัสสารคัดหลั่งของสัตว์ที่ติดเชื้อ โดยส่วนใหญ่ผู้ที่ได้รับเชื้อจะมีอาการภายหลังการสัมผัสเชื้อภายในหนึ่งเดือน บางรายมีระยะฟักตัวสั้นและมีอาการภายใน ๓-๗ วัน
- ลักษณะทางคลินิก อาการและอาการแสดงของผู้ป่วยประกอบด้วย ไข้ ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อ อ่อนเพลีย เกิดแผลพุพองบริเวณที่มีการติดเชื้อ ซึ่งในรายที่มีอาการรุนแรง อาจมีอาการอักเสบของสมองและไขสันหลังซึ่งอาจทำให้เสียชีวิตหรือเกิดความเสียหายในระบบประสาทได้ โรคนี้ในคนนั้นมียัตราการเสียชีวิตถึงประมาณ ๗๐-๘๐%
- สถานการณ์ของโรค มีการรายงานโรคนี้ประปรายใน สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น และประเทศจีน แต่ยังไม่มีการรายงานการติดโรคนี้ในประเทศไทยและยังไม่มีรายงานการแพร่ระบาดจากคนไปสู่คน
- การวินิจฉัยโรค การตรวจหาไวรัสโดยวิธี virus isolation และ RT-PCR
- ผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ ได้แก่ สัตวแพทย์ ผู้เลี้ยงลิง หรือเจ้าหน้าที่ที่สัมผัสของเหลว สารคัดหลั่งของลิง เช่น น้ำลาย น้ำอสุจิ น้ำนม มูล หรือถูกกัดจากลิงที่ติดเชื้อ

สำหรับบุคลากรทางการแพทย์

- หากสงสัยผู้ป่วยอาจติดเชื้อ หรือติดเชื้อ ให้รายงานโรคในระบบเฝ้าระวังให้รายงานผ่านระบบเฝ้าระวังเหตุการณ์ (Event base surveillance) ของกองระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค เพื่อเป็นการเฝ้าระวังโรคและเก็บส่งตรวจต่อไป
- ให้ยาด้านไวรัสในผู้ที่โดนลิงกัดหรือข่วน (เนื่องจากอาจมีน้ำลายเข้าบาดแผล) และเป็นแผลเปิด หรือมีน้ำลายเข้าที่เยื่อต่างๆ ในร่างกาย หรืออาจพิจารณาให้ในแผลถลอกที่อาจไม่ได้ล้างทำความสะอาดดีพอ โดยให้เป็น Acyclovir ๘๐๐ mg วันละ ๕ ครั้ง เป็นเวลา ๑๔ วัน เพื่อป้องกันการเกิดโรค
- หากสงสัยการติดเชื้อ แนะนำปรึกษาอายุรแพทย์หรือกุมารแพทย์โรคติดเชื้อ เพื่อพิจารณาให้ Acyclovir หรือ Ganciclovir ทางเส้นเลือดดำ

สำหรับสัตว์แพทย์และผู้เลี้ยงลิง

- แนะนำให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันตัวขณะต้องทำงานหรืออยู่ใกล้ชิดกับลิง

สำหรับประชาชนทั่วไป

- กรณีถูกลิงหางยาวกัด ควรล้างแผลให้สะอาดโดยใช้สบู่และน้ำสะอาดเป็นเวลา ๑๕ นาที โดยระวังอย่าให้แผลซ้ำ
- หลีกเลี่ยงการให้อาหารลิง เล่นกับลิง หรือแหย่ลิง

สำหรับผู้เดินทาง

● ก่อนการเดินทาง

- หากต้องเดินทางไปบริเวณที่มีลิงเยอะ แนะนำให้หลีกเลี่ยงการให้อาหาร การเล่น หรือแหย่ลิง รวมถึงพิจารณาฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าก่อนสัมผัสโรค (๒ เข็ม ห่างกัน ๑ สัปดาห์)

● ระหว่างเดินทาง

- หากโดนลิงกัดหรือข่วน ให้ไปพบแพทย์ทันที เนื่องจากอาจต้องได้รับวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า บาดทะยัก การล้างแผลแบบปลอดเชื้อ และอาจต้องได้รับยาฆ่าเชื้อ

● หลังเดินทาง

- หากมีการสัมผัสลิง และมีอาการผิดปกติ ควรรีบไปพบแพทย์ และให้ประวัติการเดินทางและการสัมผัสลิง

เอกสารอ้างอิง

<https://www.cdc.gov/herpesvirus/index.html>

<https://www.cdc.gov/herpesvirus/infection.html>

<https://www.cdc.gov/mmwr/volumes/๖๙/wr/pdfs/mm๖๙๐๙a๖-H.pdf>

<https://www.cdc.gov/herpesvirus/healthcare-providers.html>

<https://www.cdc.gov/herpesvirus/laboratory.html>

https://www.cdc.gov/rabies/prevention/pre-exposure_vaccinations.html